

неможешъ да видишъ и незнаешъ гнѣвъ божій ли е
това; нападеніе челоувѣческо ли е; или превращеніе
на щастіето; и така сокрѣшава великаго, богатаго,
чѣднаго оногѣва господина богатолюбца, сребролюб-
ца и лихоимца. А слѣдъ сокрѣшеніето мѣ става на
прахъ и пепель, който като развѣе вѣтрѣ (как-
вото и оный образъ) изгѣва се и не мѣ се позна-
ва вече и мѣстото каде е было. И не шѣ рѣте-
ся мѣсто егѣ. (псал. ѿс. ст. ѿс.) и, Поги-
бе память егѣ съ шѣ момъ, и проч. (псал.
ѿ. ст. 3.) Таково бѣва скончаніето на богатолюби-
ваго и сребролюбиваго челоувѣка.

Павелъ свѣтый знающе, колко е тяжело и зло
богатолюбїето, и колко е големо помѣшательство на
человѣческото спасенїе, пише на возлюбленаго си
Тїмодееа така: хотащїи богатитисѧ, впа-
дають во искушенїѧ, и сѣти, и въ по-
хоти мнози не смыслени и вредѧщиѧ,
иже погружаютъ челоуѣки во всегуби-
тельство и погубелѧ. (Ѧ, тїм. гл. 5. ст. 5.)
Молимъ вы разсмотрите вѣсега тѧ дѣла. О-
нѧ челоуѣцы (казка онѧ), който желаютъ да се
убогатаватъ, впадаютъ въ три големи злоключенїѧ:
перво во искушенїе: второ, въ сѣть: третьо
въ много похоти. перво що падатъ въ
искушенїе, онѧ, който искатъ да обогатаватъ
себе си, возбуждава ги искушенїето да говорѧтъ се-
лѧжа за поврежденїе на ближнаго, да се калятъ,
да обиждатъ другїго, да отнемѧтъ съсѧ сила лю-